

KVINNORNAS TIDNING

No 10. 4:de ärg.

9 Mars 1924.

Annonsspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2:—.
Lösenummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag.
Antipatier och sympatier. "Det första intrycket." Av ***.
Luther — Antikrist? Av H—t, H—n.
Hanna Ouchterlony. In memoriam.
Av Lisa.
"Uppriktighet". Av Marie Louise Inge-
man.
Från kvinnovärlden.
Teater. "Flamman".
Intryck från ett engelskt lungsotsanna-
torium. Av Nurse.
Misstaget.
Ettåriga sommarblommor.
Silverslöjan. Roman av Ilse Leskien.

Utlandskrönika i sammandrag.

Englands och Frankrikes regeringschefer ha änyo växlat ett par handbrev, vilka publicerats i de båda ländernas press och även, i sammandrag, telegraferats världen runt. De båda dokumenten innehålla strängt taget ingenting nytt. Vad de vilja meddela allmänheten är endast tagligen endast, att de båda regeringarna alltjämt upprätthålla vänliga förbindelser med varandra och vilja samarbeta för världens frälsning.

Brevväxlingen inleddes av engelske premiärministern, MacDonald, som förklarade, att han förstärkt fransmännen fruktan för ett tyskt hämndekrig liksom deras besvikelse över att icke förenta staterna och England genom en militär garantiakt skyddat Frankrike mot denna alltid hotande fara. Han förstärkte också Frankrikes besvikelse över det uteblivna tyska skadeståndet. Men efter alla dessa medgivanden vill MacDonald fästa M. Poincarés uppmärksamhet på att också England har sina bekymmer. "Folk här i landet", förklarar han, undvikande en öppen anklagelse, "beträktar med oro vad de anse vara Frankrikes medel till att ruinera Tyskland och att slå under sig kontinenten utan hänsyn till våra berättigade intressen och de framtida följderna för ställningen i Europa." Och i skydd av sitt "folk säger" fortsätter han att bombardera M. Poincaré med obehagligheter. Vadan denna livliga verksamhet, frågar han, inom franska armén och luftvapnet, vilken i så hög grad irriterar den engelska allmänheten? Hur kommer det sig, att Frankrike lånar ut hundratals miljoner francs för militära ändamål till de nya central-europeiska staterna men icke tänker på att betala sin krigsskuld till England, som är i största behov av dessa pengar?

Därefter anslår MacDonald en personligare ton och bringar i åtanke problemen Ruhr, Rhenlandsokkupationen och Pfalz. Samförstånd här, säger han, torde icke kunna uppnås "med mindre än att vi genom modig och öppenhjärtig diskussion lyckas åstadkomma samstämmighet i de väsentliga syften, till vilka dessa problem i själva verket endast äro

bihang". Slutligen deklarerar MacDonald sin freds kärlek. Frankrike önskar säkerhet mot Tyskland, men England sträcker sina önsknings mycket längre och vill ha säkerhet för Europas alla stater mot krig. Nationernas förbund torde här kunna göra en betydelsefull insats.

M. Poincarés svar är kort, älskvärt och till intet förbindande. Frankrike vill fred och tror också på Nationernas förbund. Det önskar trygghet mot Tyskland och krigsskadeersättning — se där allt! Det hysar inga planer på att ruinera Tyskland eller på att annektera överväldet i Europa. Bort det!

Betecknande för den verkliga stämningen mellan England och Frankrike är att lord Haldane, arbetare regeringens lordkanslar, vid en luftförsvarsdebatt i överhuset häromdagen talade om politiken mot Frankrike och luftförsvaret i samma andetag! Regeringen, förklarade han, undviker i sin politik mot Frankrike allt som kan få utseende av en utmaning. Å andra sidan fullföljer den det från högerregeringen ärvda nybyggnadsprogrammet för luftflottan, vilket, förverkligat, skall göra England i krigiskt hänseende lika starkt som Frankrike.

Förhållandet mellan Belgien och Frankrike har genom den belgiska regeringskrisen blivit synnerligen oklart. Det är belgiske konungens önskan, att den nya regeringen skall fullfölja Ruhrpolitiken, men det är mycket osäkert, om de politiska förhållandena tillåta bildandet av ett kabinett i denna anda. Det är möjligt, att regeringen blir socialistisk eller får ett starkt socialistiskt inslag. Socialistledaren Vandervelde önskar, enligt uppgift, utrymning av Ruhr, avrustning samt samarbete med MacDonald för revision av Versaillesfreden, en politik alltså stiek mot Frankrikes.

Den franska regeringen har också inre besvärigheter att dragas med. Vårens val kastar sin skugga framför sig och partiidelserna rasa. — Tjänstemännens nyligen hållna kongress eller får ett starkt socialistiskt inslag. Socialistledaren Vandervelde önskar, enligt uppgift, utrymning av Ruhr, avrustning samt samarbete med MacDonald för revision av Versaillesfreden, en politik alltså stiek mot Frankrikes.

I högförräderprocessen i München har, när detta skrives, ännu ingen dom fallit.

Turkiet som 1922 avsatte sultanen Muhammad VI och lät hans efterträdare Abdul-Medjid, behålla endast kalifvärdigheten har nu även avskaffat kalifatet, avsett Abdul Medjid och utvisat honom från Turkiet. Landet är nu en ren och klar republik under Mustafa Kemal, som överhuvud. — Turkiet är i färd med att knyta vänskapliga förbindelser med Tyskland, under det att dess hållning mot Frankrike och England är mycket reserverad.

En rysk-japansk konflikt synes vara under uppsegling. Den har uppkommit därigenom att ryssarna häktat japanska officerare och tolkar i Vladivostok såsom misstänkta för spioneri.

Spanien har haft militära motgångar i Marocko. Man tror att inre politiska svårigheter skola följa.

Antipatier och sympatier.

"Det första intrycket."

Av ***.

Man hör ofta människor säga, att de hava starka sympatier och antipatier gent emot andra, och att deras ställningstagande i detta hänseende huvudsakligen bestämmas av det mottagna första intrycket.

De säga det öppet och sorglöst och mera som ett meddelande i förbigående än som en förklaring av vikt. Saken synes förefalla dem aldeles i sin ordning, fullt berättigad och utan risk.

Står sig denna uppfattning vid en närmare granskning? Låt oss undersöka saken!

Finns det någon grund för den rätt vanliga tron, att det första intrycket av en person, vars inre ännu är något att fästa avseende vid, att det på ett hemlighetsfullt sätt låter oss ana grundtonen i hans väsende?

Sannolikt!

Hur skall man få reda på vad en individ är? frågar den schweiziske filosofen Amiel i sin "Journal intime". Och han ger själv svaret:

— Av hans handlingar för det första, men även av något annat, som uppfattas endast genom intuitionen. Själens bedömer själen på grund av valfrändskapen, tvärs genom orden och tystnaden, handlingen och blicken.

Ännu starkare framhäves denna åsikt av den amerikanske filosofen Emerson.

— Dölj dina tankar, utropar han. Dölj lika gärna solen och månen! Dina tankar förkunna sig själva för universum. De tala genom dig, även om du vore dövtum. De strömma fram ur dina handlingar, ditt sätt att vara, ditt ansikte. . . Säg ingenting! Vad du är står över dig under tiden och dundrar så, att jag ej kan höra vad du säger i strid däremot. . . Vad en människa är inpräglad sig i hennes yttre med bokstäver av ljus. Att dölja sig gagnar till intet, att skryta lika litet. Det ligger en bekännelse i våra blickar, i våra leenden, i våra hälsningar, våra handtryckningar.

Även Mæterlinck talar om "den direkta rapport, vilken råder från själ till själ." Den är, enligt hans förmenande, uttryck för en förmåga, vilken icke ständigt ingår i den mänskliga utrustningen utan endast under vissa förändrigade tidsskeden, då själen till följd av okända lagar liksom uppstiger till ytan av mänskligheten och mera direkt än eljes manifesterar sin tillvaro och makt. — "En tid skall komma, skriver han, då våra själar skola förnimma varandra utan våra sinnens förmedling. Visst är att själens område vidgas för varje dag. Hon är vida närmare vårt synliga jag och tager en vida större del i alla våra handlingar än för ett par hundra år sedan. Man skulle kunna tro, att vi nära oss ett andens tidsskede. — Det synes", tillägger han, "som om själarna icke längre hölja sig i lika många slöjor

Luther — Antikrist?

I G. H. T. av den 29 februari kunde man under rubriken "När tvenne världar blevo en" läsa en i sitt slag synnerligen egendomlig Lutherartikel, signerad av det kända märket T. S.

Mänsklighetens uppfattning om Luther torde vid denna tidpunkt vara tämligen stabiliserad. Även de, som icke närmare känna hans skrifter och tankars rikedom och djup, äro fullt på det klara med att den wittenbergske reformatorn gjort kristendomen en stor tjänst.

Denna uppfattning synes nu, enligt ovan nämnda artikel, föräldrad, och man får där bättre besked: Sålunda låter dess författare veta, att Luther, som hittills ansetts som den mäktigaste vägvisaren tillbaka till den rena ursprungliga kristendomen, egentligen "på sätt och vis betecknar religionens upphävande som särskild livsmakt". Intill hans tid, framhålles det, hade religionen framstått som något från det borgerliga livet artskilt. Det var två skilda sfärer. Luthers ingripande gärning var att upphäva åtskillnaden mellan de båda sfärerna, i det han lärde människorna att de borgerliga åliggandenas fullgörande var just vad Gud fordrade.

Så långt kan man följa med förklaringen. Men när förf. med denna utgångspunkt längre fram i artikeln kommer med sådana överraskande upplysningar som att "Luther skapade en ny fromhetstyp, vars innersta väsen var det mänskliga självhärklighet, med andra ord det religiösa avskaffande", att "han" (Luther) i själva verket länkade kristendomen bort från all uppenbarad religion" samt att "hans tankebyggnad bildar portalen till den väg bort från all ursprunglig kristen tro, på vilken de nordeuropeiska folken nu hunnit ett långt stycke" står man ovillkorligen undrande.

Härmed är ingenting mindre sagt än att den man, som efter den kristna kyrkans djupa förfall pånyttfödde den ursprungliga kristendomen, medvetet eller omedvetet gjorde detta på ett sådant sätt att kristenheten, genom reformationen avlägsnades ännu längre ifrån Kristi lära än den förut gjort genom den i förfall stadda kristna kyrkan.

Är ett dylikt påstående sant? Om med ursprunglig kristendom menas Kristi egen lära måste man fråga sig

om i själva verket något motsatsförhållande existerar mellan denna lära, som alltigenom gick ut på människans förbättring, och Luthers krav på att låta de dagliga sysslornas fullgörande bli såsom en gudstjänst, d. v. s. ett uppfyllande av Guds fordringar? Inneslöt icke båda samma kärna: tro på Gud och kärlek till nästan? Hade icke båda samma för livet ändamålsenliga och nyttiga syftemål: att skapa det tillstånd, som stod mest i överensstämmelse med samvetets bud, och som därmed säkrast måste leda till allas borgerliga välfärd?

Om Luther vidare satt det "mänskligas självhärklighet" som mål, varför då hans gigantiska kamp för en ny religiös kult, varigenom Gud innerligare och omedelbarare än förut kunde förhärlligas? Vad han ville bort ifrån var ju endast alla sådana ceremonier, som blivit tomt skal och sken. Han krossade med andra ord en ändamålslös och förvanskad form just för att nå fram till det mer och mer glömda innehållet i den ursprungliga kristendomen, vars kärna han med sin väldiga gärning änyo kom att blomma upp i ett riket församlingsliv. Det var icke Luthers påfund att "tron utan gärningar är död". Det är ren kristendom. Och det är en orimlighet, som faller på sin egen absurditet att kristendomen, som varit den förmästa hävstången i mänsklighetens utveckling, intill Luthers tid ingenting skulle haft att säga för detta livet, utan varit "något över den vanliga tillvaron svävande, från densamma artskilt, himmelskt."

Man har svårt att förstå avsikten med en artikel som denna. Vart vill den hän? Den frambrar en slags övertygelse, om man så vill, men det är inte Luthers. Om dennes gärning varit så borgerligt enkel som att endast sköta de dagliga åliggandena Gudi till behag, hade den aldrig nått oss. Nu var den i stället en mäktigt och oavlättlig troskamp inför samvetets stränga domstol, en oavbruten religiös strid mellan handla och vara, en kristlig pånyttförelse genom eld och våld, en fattig, syndig människas strålände förtröstansfulla ryggnad till den Gud, som är oss en väldig borg mot all sorg och nöd.

Det var sannerligen icke för självhärkligheten en enskild man kämpade och uthärade Luthers övermänskliga kamp.

"Jag beder", säger han också anspråklöst och ur sitt hjärtas djup, "att man vill tåga med mitt namn och kalla sig icke luthersk utan kristlig. Vad är Luther? Icke är läran min; ej heller är jag korsfäst för någon. Jag är icke och vill icke vara någons mästare. Allena Kristus är vår mästare."

Så talar icke en man, "vilken tankebyggnad bildar portalen till den väg bort från all ursprunglig kristen tro, på vilken de nordeuropeiska folken nu hunnit ett långt stycke." Ha Nordeuropas folk verkligen slagit in på en sådan väg är det icke

Offentliga nöjen.

Stora Teatern

Söndag kl. 1,30 Billighetsmatiné:
BAJADÄREN.
Kl. 7,30 Billighetsföreställning med
matinépriser:
TIGGARSTUDENTEN.
Måndag, Tisdag och Torsdag kl. 7:
Lohengrin.

Lorensbergsteatern.

Varje afton kl. 8,15:
Salome.
Söndag kl. 1,30 Billighetsmatiné:
LILJOM.

Nya Teatern.

Söndag kl. 1,30 Billighetsmatiné:
ANNONSERA.
Varje afton kl. 8:
Flamman.

Lilla Teatern.

Lördag och söndag kl. 7 och 9:
övriga dagar kl. 8:
Bröderna Östermans huskors.

Söndag kl. 1,30 Matiné:
HEMLAVINNOR.

**KÖKS-
HANDDUKAR**

Det största parti
hemvävda, entr.

(fel avpassade)
slutsäljes
extra billigt.

Claes Öhléns
Vävnadshandel
53 KUNGSGATAN 53

Teater.

"Flamman".

Vad skall man skriva om "Flamman", den pjäs, som nu står på Nya Teaterns program? Vad ger den? Vad vill den? Det är svårt att finna ett svar.

Första akten visar ett, halvt om halvt, kyffe där tre gattlickor och deras härliga värdinna bo. Flickorna synas väl tillfreds med sin värld. Den har visserligen inte det bästa rykte, men där äro operabesök, konfekt, vin, dans mellan restaurangbord och goda förtjänster. I andra akten ser man en av flickorna, Anna, hos en ung musiker, som tror sig älska henne och ädelmodigt försöker rädda henne genom att göra henne till sin älskarinna, sin tjänstepiga och sin fänge uppe i en liten vindslagenhet med vacker utsikt över en park, där de vita syrenerna blommar och där han, som vid dagens ljus skäms för henne, promenerar henne en helt liten stund, när kvällsmörkret sänkt sig över staden. Han har också en äldre vän som delger honom den manliga medelålderns sakkunskap angående de kvinnliga glädjespridiskornas förmåga av luttring, samt vidare en mor med anständighetens vita schal över axlarna, en dam av god familj och rena seder, vilken kärlekstomt men sansat och hövligt säger flickan från gatan vad hon tänker om hennes dåliga person med en tillagd undran, om hon lagar ordentligt mat till hennes genialiske son, "som arbetar med nerverna". I tredje och sista akten kommer det till en våldsamt brytning mellan musikerna, som hunnit bli berömd, och Anna, som fått nog av den förkrossande godheten, i det hem som öppnat sig för henne, och driven av sin osläckliga lusta, "flamman", gått ut igen till gatans hemiska fröjder. Ängern följer och flickan beslutar, att det barn hon bär under hjärtat icke skall komma att gå samma onda väg som hon, varefter självmordet följer.

Det finns i denna skildring ingen indignation, ingen sorg, ingen värme, ingen vilja till något.

Det är en med stadig hand skickligt tecknad bild ur livet med inblickar i den undre världen som det sensationella inslag tidens publik, förlöad av häresände filmer och alarmerande tidningsrubriker, synes fordra även av teatern. Kanske är pjäsen menad som en anklagelse — författaren låter Anna söka ett för svar för sin lastbarhet i det sakförhållandet att hon under uppväxtåren icke haft något stöd, någon hjälp. En sådan anklagelse är, när det gäller osedligheten, för snäv. Vill man finna roten till det onda måste man söka den icke blott i ett dåligt hem eller bristen på ett hem utan i skolan, som ger kunskap men icke danar och stärker karaktären, hos kyrkan som förlorat sitt grepp på människorna, hos hela den väldiga nöjesindustri, som förtjänar miljoner på att sänka den etiska och moraliska nivån, hos förströelseliteraturen, som förgiftar de ungas fantasi, hos ungdomen själv som saknar idealitet, kraft, och sedlig stolthet, hos de vuxna som gjort livet till vad det är.

Silverslöjan.

ROMAN
av
Ilse Leskien.

Auktoriserad översättning
av Ragnhild Lindberg.

8

Hon ångrade vad hon sagt, gick från fönstret och bort till damerna, under det att hon högt sade:
— Alltså van Dyck, jag samtycker, och vad ha damerna nu kommit till för resultat?
— När han skall vara en sådan tyran... fräste en liten fetlagd spjytiska
— så måste vi helt enkelt beskedigt finna oss, fullbordade fru geheimerådinnan Ringwolt mening.

Intryck från ett engelskt lungsjuktssanatorium.

I.

Det var en solig och varm, för att inte säga kvävande, försommardag jag gjorde min entré som sjuksköterskeelev, probationer nurse, vid ett engelskt sanatorium. För den, som ingående vill studera engelska sjukvårdsförhållandena, torde det vara så gott som omöjligt att få göra detta såvida man inte — i likhet med undert. — vill börja från början och gå en tid som elev igen, även om de egentliga utbildningsåren ligga ett gott stycke bakom en.

Sanatoriet låg underbart vackert. Omslutet av en stor park med sydlandskt frodig vegetation, där inte ens blommande magnoliaträd saknades, vette framsidan mot havet och upp till sjukrummen nådde brusets vridvatten när det rullade in.

Sjukhuset var byggt i en lång länga, bestående av 12 fristående mindre byggnader, sinsemellan förbundna endast genom en lång mörk kallgång, the sub-way. Ungefär mitt i låg det stämmingsfulla lilla kapellet, under vilket bår-rummet var inrymt. Alla övriga byggnader voro anslagna till patienterna utom nr 9, som var administrationsbyggnad och elevbostad. Här bodde vi två och två. Rummen voro torftigt möblerade, men utanför elevväningen löpte en balkong, försedd med ljuvliga vilstolar (sådana bestås tyvärr inte här i Sverige!) och varifrån vi kunde se långt bortåt havet. Balkongen var för övrigt så bred, att vi kunde lyfta ut våra sängar dit om kvällen och somna under bar himmel, vaggade till ro av vägnors brus. Den, som aldrig provat på hur det känns att ligga ute om natten, —

Pjäsen fick ett mycket gott utförande. Helga Carlsons "Anna" var en verkligt värdefull prestation, men man tyckte synd om den unga sympatiska skådespelerskan i denna ryggradslösa kvinnotyps skepnad. Knut Jarlow som musiker nådde icke upp till samma höjd, men försvarede sin plats, fru Rönn var ståtlig som modern, hr Fischer sköter sig alltid bra, även nu som vännen, Hr Nils Jacobsson hade endast en biroll, men lät oss ge honom en varm eloge för hans klara distinkta uttal.

Crayon.

han med handen genom sitt ljusa hår med en så lustigt pojaktigt åtbörd, att hon började slutligen en förnuftig rådplägnung om enskildheterna.

Fiedler och Elisabeth van der Borgk träffades nu regelbundet vid överläggningarna och repetitionerna. Omkring tio dagar senare ägde en sammankomst med doktor Fiedler rum i det van der Borgkska hemmet, denna gång blott för gruppen "Nederländerna".

Fiedler var emellertid inte alls så munter som vanligt utan föreföll förströdd och visade inte sitt vanliga intresse för detaljerna i kostymfrågan. Elisabeth, som på sitt lugna, taktfulla sätt, försökte underlätta arbetet för honom, märkte snart, att hans tankar voro på annat håll, och då seansen vid tolvtiden var slut, höll hon honom kvar under en obetydlig förevändning.

— Det ser ut, som om ni ledsnat på vårt förbehavande, sade hon.

— Långt därifrån, min nådiga, men jag har ett annat bekymmer. Jag är rasande för, att jag inte kan engelska ordentligt, och därvid för

vis vara storartat, men en så stor godhet skulle jag aldrig kunna taga emot. Då måste ni ju dagligen uppoffra ett par timmar av er tid. Det ska vi inte tänka på.

— Måste boken översättas skriftligen?
— Nej, nej, det fattades bara, men den måste översättas för mig sida efter sida i raskt tempo, så att jag samtidigt skulle kunna göra nödiga anteckningar.

— Men det skulle väl gå utmärkt. Ni kunde komma vid tedags och stanna till inemot kvällen, och så studerade vi boken tillsammans.

— Men er tid?
— Saken skulle verkligen intressera mig — jag gör det gärna.

— Men er man?
— En skugga fördunklade för ett ögonblick hennes ivriga ansikte.

— Han skulle säkert tycka om, att jag hjälpte er, han... hon dröjde litet, det var alltid svårt för henne att säga en osanning, ... han har f. n. så mycket att göra med affärerna, och är så litet hemma, att det säkert ej skulle störa honom, ... men där kommer han ju, och hon lyssnade

14888 1740

Theodor Pettersson
Kungstorget 1.
D am:
Dräkt- & Kapptyger,
- Kläden, Kamgarn, Cheviot m. m. -

ens på golven eller i trapporna! Ja, en sådan städning skulle vara otänkbar på svenska sjukhus!

Ute i sina vilstolar lågo under tiden de sjuka och lyddes på fåglarnas sång och vilade och vilade, som seden är på sanatorier. Enformigheten avbröts ibland av kringvandrande försäljare från butikerna i den närbelägna staden, som hade tillstånd att sälja vissa små nödvändighetsartiklar såsom skrivgrejor och sybehör. För att nu inte tala om den påpasslige fotografen, som jämt var framme och tog "grupper" och smusslade små billets d'amour från de manliga patienterna till de kvinnliga och vice versa.

De båda könen höllos nämligen strängt åtskilda. Parken var för detta ändamål avdelad av en häck med långa, vassa taggar. Det hölls också sträng uppsikt både i den gemensamma stora matsalen och i kyrkan och flirt patienterna emellan straffades mycket hårt. Jag kan erinra mig flera, rätt så oskyldiga fall t. o. m., där vederbörande blevo re-

Pristävlan för barn under 12 år.

Första pris	Kr. 200
Andra "	" 150
Tredje "	" 100
Fjärde "	" 75
Femte "	" 50

100 st. tröstpriser om 10 kronor vardera

Vill Du vinna något av dessa priser, så titta igenom de dagliga tidningarna och klipp ur alla annonser för Sunlight Tvål, Lux Tvållingor, Rinso och Vim, som varit synliga i år, och försök färglägga dem med vanlig färgkrita efter bästa förmåga. Skicka sedan in så många annonser Du vill till följande adress:

SUNLIGHT SÅPTVÅL AKTIEBOLAG
Kronhusgatan 16
Göteborg.

Men observera att en tom kartong av någon av Sunlight Tvål, Lux eller Rinso eller den runda, gula lappen, som sitter på locket av en Vim-burk, måste medfölja varje färglagd annons för att gälla vid pristävlan. Din mamma står gärna till tjänst med sådana tomma kartonger.

Den 30 April 1924 komma vi att genomgå alla de insända annonserna och utdela priserna till de barn, som utfört bästa genomsnittliga färgläggning av annonserna. Det är därför fördelaktigt att sända in så många annonser som möjligt.

Tävlingsresultatet, med namn och adress på alla pristagare, kommer att sändas till varje deltagare i särskilt brev så snart som möjligt.

Barn i någon familj tillhörande Sunlight Såptvål Aktiebologs personal ha icke rätt att deltaga.

SUNLIGHT SÅPTVÅL A.-B.
GÖTEBORG.

NADCO HENFARGER

Lampskärmar
Lampskärmställningar
Alla tillbehör.
Billigaste priser.
Största urval.

A/B FERD. LUNDQUIST & Co.
GÖTEBORG.

Handskkompaniet
Drottninggatan 42
TELEFON 15379
GÖTEBORG

ALLTID TREVILIGA NYHETER I
HANDSKAR och VANTAR

